

**การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว
พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**
**Management of Ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach
HuaHin municipality Prachuabkirikhan Province**

อรภัทร เวชชุกศักดิ์ชัย¹

Orapat Wetchoosakchai¹

ครูผู้ช่วย เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์¹

Assistant Teacher, Prachuap Khiri Khan Secondary Educational Service Area¹

E-mail: ¹Ployrapatt@gmail.com

Retrieved 17-07-2024; Revised 26-08-2024; Accepted 30-08-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สี่ประการ วัตถุประสงค์การวิจัย (1) เพื่อประเมินระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด (2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ ระหว่างการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว กับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ (4) เพื่อพยากรณ์การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปริมาณกลุ่มตัวอย่าง 300 คนจากประชาชนในพื้นที่อำเภอหัวหิน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ ค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษา (1) ด้านระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด หัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินพบว่าอยู่ในระดับมาก (2) ด้านเปรียบเทียบการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด พบว่ามีความแตกต่างกันด้านเพศ (3) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยวพื้นที่ชายหาด พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ พื้นที่ชายหาด อย่างมีนัยสำคัญและ (4) ด้านการพยากรณ์พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสามารถพยากรณ์การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว ได้เกินร้อยละ 66.1 โดยมีตัวแปรที่มีอำนาจการพยากรณ์ประกอบด้วย การวางแผนการจัดองค์กร การโน้มน้าและการติดตามผล

คำสำคัญ: การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

This research aimed to 1) verified Management of Ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach HuaHin municipality Prachuabkirikhan Province. 2) compared respondents 'opinion toward Management of Ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach 3) explained correlation between affecting factors with management of ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach .4) forecasted and present approached management of ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach. This was quantitative approached 300 residents of HuaHin municipality were samples. Questionnaires was data gathering tool. Analytical statistics were mean percentages t test ANOVA F Pearson R and Multiple Regression. Findings were as follows; 1) management of ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach washigh level. 2) Therewere significant differences among respondents opinion toward management of ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach verified by sexual demographic factors. 3) There were positive significant correlation between affecting factors with management of ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach. 4) affecting factors could forecasted management of ecology and Landscape HuaHin and Takieb mountain beach at 66.1 percent effective factors were planning organizing leading and monitoring.

Keywords: Management Ecology and Landscape, HuaHin and Takieb mountain beach, HuaHin municipality, Prachuabkirikhan Province

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตและมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการท่องเที่ยวเริ่มเข้ามามี บทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างจริงจังเป็นครั้งแรก เมื่อมีการบรรจุแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่4 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (นรินทร์ สังข์รักษา, 2552) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติด้านชายหาดที่สวยงามมากมาย อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ยังรู้จักและนิยมเที่ยวเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวตอนบนของจังหวัด คือหาดหัวหิน เท่านั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็น นักท่องเที่ยวชาวไทยซึ่งในจำนวนนี้ประมาณ 60% มาจากกรุงเทพฯ โดยมีเวลาพักประมาณ 2.5 วัน ในวันสุดสัปดาห์ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศซึ่งมีประมาณ 8% นั้นจะใช้เวลาพักนานวันกว่า คือประมาณ 7.4 วัน ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวจากการสำรวจพบว่ามีอยู่ ถึง 33 แห่ง ที่ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติประเภทชายทะเล

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของชายหาดหัวหินที่เป็นอีกด้านหนึ่งของเหรียญ ที่มีผลเชิงลบต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมของคนในชุมชนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และส่งผลกระทบต่อตามมาอีกมากมาย ทั้งผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนระบบของความสมดุลทางธรรมชาติ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ขาดความรู้และความรับผิดชอบ นำมาซึ่งความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ปัญหาแรกได้แก่ ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์บริเวณคลองสาธารณะติดชายหาดหัวหินในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พื้นที่บริเวณคลองสาธารณะติดชายหาดหัวหิน

ปัญหาต่อมาได้แก่ การจัดระเบียบร้านค้าบริเวณชายหาดหัวหิน เพื่อความเรียบร้อยสวยงามด้วยการกำหนดห้ามปลูกสร้างอาคารถาวรบนชายหาด ห้ามปรุงอาหารบนชายหาด แต่ร้านค้าทุกแห่ง ไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และฝ่าฝืนข้อตกลงแทบจะทุกข้อ ปัญหาดังกล่าวนี้นี้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ของชายหาดหัวหินอย่างมาก เนื่องจากการกระทบกระทั่งกับนักท่องเที่ยวอยู่เนืองๆ

ปัญหาต่อมาได้แก่ การจัดการปัญหาน้ำเสียของเทศบาลเมืองหัวหิน เนื่องจากอำเภอดำเนินสะดวกมีลักษณะพื้นที่เป็นแอ่งกระทะ เวลาฝนตกน้ำจากหลายจุดจะไหลมารวมกันและไหลออกที่คลองสมอเรียงก่อนลงสู่ทะเล ได้ตรวจสอบไปที่ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลซึ่งเป็นระบบท่อน้ำรวม โดยมีท่อน้ำเสีย และท่อระบายน้ำฝน ซึ่งขณะนี้ระบบบำบัดยังสามารถใช้ได้แต่อาจได้รับผลกระทบในช่วงฝนตกหนักที่น้ำฝนอาจจะทะลักเข้าระบบน้ำเสียดังกล่าว หากเป็นช่วงปกติยืนยันได้ว่าไม่มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเลโดยไม่มีการบำบัดก่อนอย่างแน่นอน สำหรับการจัดการปัญหาขยะทางเทศบาลได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพจนไม่มีขยะค้างตามแหล่งท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ของอำเภอดำเนินสะดวกยังคงปรากฏเป็นข่าวในสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน

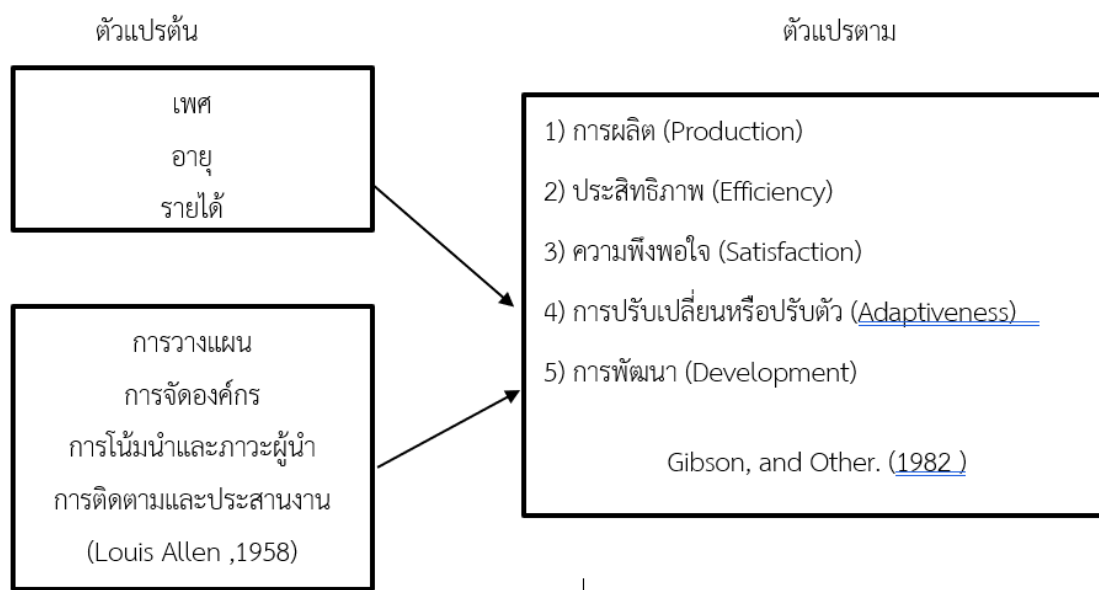
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน
4. เพื่อพยากรณ์การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรม จากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล ทฤษฎีการจัดการ แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ ข้อมูลพื้นที่แหล่งวิจัยงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาพัฒนากรอบความคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปริมาณกลุ่มตัวอย่าง 300 คนจากประชาชนในพื้นที่อำเภอหัวหินใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ มีรายละเอียดดังนี้ ด้านเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 191 คนคิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ด้านอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี อายุ 20–30 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ 31-40 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 รองลงมา อายุ 41– 50 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ อายุ 51– 60 ปี จำนวน

11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ ด้านระดับรายได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ อยู่ใน ระดับ 15,000-20,000 บาท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมา ระดับ 20,001-25,000 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 น้อยที่สุด ระดับ 25,001-30,000 คน จำนวน 63คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบเทศบาลเมืองหัวหินในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่าด้านความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 รองลงมาคือ ด้านการปรับเปลี่ยนมีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.79รองลงมาคือ ด้านการพัฒนา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 และ ด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย= 3.72 ตามลำดับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด หัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ด้านการแผน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย3.78 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินด้านการจัดองค์การ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.78 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินด้านภาวะผู้นำ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.85 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ด้านการติดตามและควบคุม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.79

การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบพบว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ผลการวิจัยพบว่ามี ความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรด้านเพศจึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร สมมติฐานที่ 3 การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด หัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ผลการทดสอบ การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว ในเชิงบวก จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้ง สมมติฐานที่4 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยวสามารถพยากรณ์การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ได้ไม่เกินร้อยละสามสิบ ผลการทดสอบ

พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินปัจจัยที่มีผลร้อยละ 66.1 เกินร้อยละสามสิบส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยอื่นๆ สมการพยากรณ์การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ $(y) = .793 + .248 \text{ การวางแผน} + .303 \text{ การจัดองค์การ} + .156 \text{ การโน้มนำ} + .227 \text{ การควบคุมและติดตามผลงาน}$ จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้ง

การอภิปรายผล

การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ในภาพรวม อยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานของ ธนิชชา ชัยชัชวาลประทีป และชวลีย์ ณ ถลาง (2563) พบว่า แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อดำรงรักษาความเป็นเมืองเป้าหมายของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ (1) พัฒนาด้านเศรษฐกิจ (2) พัฒนาด้านสังคม (3) พัฒนาด้านวัฒนธรรม และ (4) พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม โดยสามารถสร้างเป็นยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อดำรงรักษา ความเป็นเมืองเป้าหมายของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) การส่งเสริมให้อำเภอหัวหินดำรงรักษาความเป็นเมืองเป้าหมายทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (2) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการทางการท่องเที่ยว (3) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนและ (4) การส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อดำรงรักษาความเป็นเมืองเป้าหมาย

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินด้านการแผนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับรุจิโรจน์ อนุสมบัติ (2015) การศึกษาคุณภาพเชิงทัศน์เพื่อวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์:กรณีศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม 285 คน ว่าความชอบและความเป็นหัวหินสัมพันธ์กันใกล้ชิด กล่าวคือคนจะชอบมากหากภาพแสดงความเป็นหัวหินสูง ภาพที่ชอบที่สุดตามลำดับคือ ภาพชายทะเล อาคารที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ สถานีรถไฟและโรงแรมรถไฟ บริเวณที่มีธรรมชาติที่ชอบน้อยลงคือ ชายหาดที่มีอาคารสูงย่านท่องเที่ยว่านกลางเมือง บริเวณที่ไม่ชอบคือ ถนนทางเข้าเมือง และตลาดสดกลางเมือง ผลจากการศึกษาเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่าความพิเศษของหัวหินอยู่ที่ธรรมชาติที่สวยงามและสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ที่ผสมผสานกันเป็นหนึ่งเดียว การพัฒนาใหม่ๆ ในช่วงหลังไม่เป็นที่นิยมและไม่สามารถแสดงออกถึง ความเป็นหัวหินผลการศึกษานำไปสู่แนวทางเสนอแนะการปรับปรุงกายภาพของแต่ละย่านเพื่อปกป้อง และส่งเสริมคุณภาพพิเศษทางกายภาพดังกล่าว และควบคุมการพัฒนาทางกายภาพใหม่ๆ ที่จะทำให้อุณหภูมิลดลงไปในอนาคต

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก Surin On – prom(2014) บทความนี้กล่าวถึงการจัดการความเสี่ยงของสิ่งแวดล้อม ศึกษากรณีหมู่บ้านเปรี๊นน้อย จังหวัดตราด ชายแดนกัมพูชา โดยการที่มีการสร้างคณะกรรมการหมู่บ้านและใช้การประชุมระดมความคิดเห็นการจัดการป่าชายเลนชุมชนได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในทุกๆระดับในการวางแผนและการจัดการป่า ชายเลน และการสนับสนุน

จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถาบันในระดับชาติ และบทเรียนจากบ้านเป็ดน้อย สามารถนำไปสู่การจัดการความเสี่ยงของการจัดการป่าชายเลน

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินด้านภาวะผู้นำ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ภิญญาพัชญ์ สรณวัชร เอกากุล 2566 คุณลักษณะผู้นำท้องถิ่นที่พึงประสงค์กับการบริหารการพัฒนาชุมชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคลิกภาพของผู้นำท้องถิ่นที่ประสบผลสำเร็จในการบริหาร การ พัฒนาชุมชน พบว่าประกอบด้วย การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของผู้นำท้องถิ่นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในวงสังคม และการประชาสัมพันธ์ตนเอง การแต่งกายเหมาะสม เป็นบุคคลสาธารณะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวมและเป็นบุคคลที่มีความยืดหยุ่นสูง ประนีประนอม

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด หัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหินด้านการติดตามและควบคุม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ (Teechawan Yanudom, 2001) ได้ศึกษาถึงระดับของการอนุรักษ์ป่าชายเลน ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชายเลน ใช้การวิจัยผสนวิธีพบว่า ชุมชนท้องถิ่นมีความใส่ใจในการอนุรักษ์ป่าชายเลนระดับปานกลางด้านการ ใช้ประโยชน์จากป่า สถานะทางสังคม ประสบการณ์การเกี่ยวกับเรื่องราวของป่า ระยะทางระหว่างที่พักกับป่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับป่ามีความแตกต่างกันในการอนุรักษ์ป่าชายเลนอย่างมีนัยสำคัญ ปัญหา และอุปสรรคสำคัญได้แก่ การขาดความรู้และมุมมองต่อการอนุรักษ์ รวมถึงอาชีพที่ต้องเกี่ยวข้องกับป่า และทรัพยากรธรรมชาติปัญหาผู้มีอิทธิพลที่ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายกฎหมาย ผู้วิจัย เสนอให้ ภาครัฐเร่งให้ความรู้และมุมมองที่เหมาะสมกับการอนุรักษ์ และให้ความสำคัญกับปัญหาท้องถิ่นและมีกิจกรรมร่วมกับชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เทศบาลเมืองหัวหิน ยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องดำรงความมุ่งมั่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนํานโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดระเบียบผู้ประกอบการ อาหารและม้าบริเวณชายหาด
2. เทศบาลเมืองหัวหินควรมีแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาด หัวหิน และเขาตะเกียบอย่างยั่งยืนและเป็นที่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เทศบาลเมืองหัวหินควรมีการจัดหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบที่แยกออกมาจากสำนักปลัด เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติราชการ
4. ผู้นำของเทศบาลเมืองหัวหินควรให้ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ควรใช้การตลาดเชิงรุกด้วยการใช้การตลาดอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดประโยชน์

5. เทศบาลควรมีการประเมินผลการดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน อย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน
2. ควรวิจัยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่ชายหาดหัวหินและเขาตะเกียบ เทศบาลเมืองหัวหิน

เอกสารอ้างอิง

- ธนิชชา ชัยชัชวาลประทีปและชลีย์ ณ ถลาง. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2563). *ยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อดำรงรักษา ความเป็นเมืองเป้าหมายของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*, 9(2), หน้า5-9.
- รุจิโรจน์ อนามัยบุตร. (2015). *NAJUA: Architecture, Design and Built Environment*.เข้าถึงได้จาก: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/NAJUA-Arch/article/view/44314>
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2552). *รายงานการวิจัยเรื่องเครือข่ายการผลิตสินค้าการเกษตรและห่วงโซ่อุปทานของจังหวัดนครปฐมเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม.นครปฐม: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย*.
- Allen, Louis A. (1958). *Organization and Management*. New York: McGraw-Hill.
- Gibson, J.L., Ivancevich, J.M., & Donnelly, J.H. (1982). *Organization Behavior Structure Process* (3rd ed.). Texas: Business Publication, Inc.
- Surin On-prom. (2014). *Community Based Mangrove Forest Management in Thailand: Key Lesson Learned for Environmental Risk Management*. ค ณ ะ ว น ศ า ส ต ร ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- Teechawan Yanudom. (2001). *The conservation of Mangrove Forest by Local people; case study of Ngao sub district Muang District Ranong Province*. Thesis M.A. Environment.Mahidol University.
- ภิญญาพัชญ์ สรณวัชรเอกากุล.(2566). *คุณลักษณะผู้นำท้องถิ่นที่พึงประสงค์กับการบริหารการพัฒนาชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่,ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,สาขาวิชาการบริหารสาธารณะ มหาวิทยาลัยแม่โจ้,เชียงใหม่*